

Че намислено срѣщанне се отлага: поглѣждане на горѣ,
— не почесване вратѣтъ.

Знакъ, че другарѣтъ е разумѣлъ: повтаря сѣмния знакъ.

А че намислено срѣщанне се налага: поглѣждане остро
на горѣ прѣзъ веждитѣ.

Аргорос. Да си забѣлѣжа че днесъ рѣшихме още, слѣдъ
като се зематъ паритѣ и всичкото, да говоря на Кривцова и
да пиша на Цанкова относително склонността на първиятъ и
на Аристова да подрѣкватъ за тайнитѣ си работи.

Остава за часоветѣ и мѣстата, сѣщо и друго което ми
хрумне.

Очевидно е, че за възможниятъ успѣхъ на дѣлото до
сега, и за напрѣдъ, ще имамъ главно да благодаря на тоя си
дневникъ. Дѣйствително по висше побуждение ми дойде тая
честита мисль и до сега, слава Богу, слѣдвамъ доста добрѣ.
Но за да бѣждъ още по-добрѣ и като времето остава малко
азъ трѣбва да отдѣлямъ по-вече време на това си занятие,
да прочетамъ писаното си и да обмислювамъ подробно всичко.

Да не се отпущамъ да мисля, че Мусевичъ ще донесе съ
себе си само медъ и масло . . . Ще има недостатъци и отъ
тая страна, но съ Божия помощъ, ще гледаме да ги скѣрпимъ
и да се нагърбимъ окончателно съ предприетото дѣло.

Кривцовъ щѣлъ да дойде въ четвъртъкъ. Отъ Мусевича
надѣвамъ се да получа за вдруги день писмо. Тѣ може съ
Кривцова да дойдатъ. Той обича да парадирва. Но кой знае,
може Мусевичъ и по-ранечко да дойде. Впрочемъ, той ще глѣда
да стѣпя на сигурно.

Забѣлѣзвамъ че другаритѣ сѣж непохватни. Сишното че-
столюбие у Бѣлова, чини ми се, е главния пунктъ. Може би
не по малко у Попова.

20—II 11¹/₂ ч. в.

Признавамъ че снощи писахъ лекоумно, като послушахъ
да извърша което си бѣхъ препорѣчилъ снощи. Не писахъ
нето въ София, нето на Знаменски. Слѣдъ обѣдъ се увѣ-
кохъ лекоумно на друга страна и не си дѣдохъ на време
дома. Съ какво да се накажа?